

Wadlopen in de jungle dicht bij huis, het eiland Bishorster Sand – Auberg in de Elbe, 21-11-2019

Voor deze jungle tocht hoeft de wadloper zich niet ver van huis te verwijderen, geen Afrika maar gewoon een onbewoond eiland in de Elbe: Bishorster Sand – Auberg. Ooit was het dorp Bishorst een bloeiend dorp, met kerk als centrum van een wijde omgeving maar al aan het eind van de Middeleeuwen heeft de Elbe het dorp verwoest. Om het eiland te bereiken moeten een paar geulen doorwaad worden waarvan de Haseldorfer Binnenelbe de breedste en diepste is. Het getij valt hier niet te onderschatten met op 21 november een verval van 298 cm waarbij de vloed in 5:38 uur binnengiërt (Pegel Stadersand aan de west oever van de Elbe). Het water van deze geul is fraai chocoladebruin met dank aan het twee meter dieper baggeren van de Elbe opdat de grote container reuzen Hamburg ook kunnen bereiken. Ongeveer 2,5 uur voor LW Stadersand lukt het Joris Grond, Melle ten Kate en Heiko Oterdoom door de Haseldorfer Binnenelbe te waden bij een waterdiepte van 150cm, iets dieper en het zou pas op een later tijdstip gelukt zijn. Maar eerst nu beginnen de problemen in de vorm van ongekende slik massa's waar wij in twee eerdere verkenningen, een eufemisme voor een mislukte tocht, op 4 verschillende routes in het slik gesmoord zijn waarbij zelfs de Dollard hard zand lijkt: plotseling dijbeen diep wegzakkend moet dan de aftocht geblazen worden, bij de eerste twee pogingen op de rug het slik uit. Gelukkig wil Joris op de tweede verkenning een vijfde poging wagen en wonderwel: dat gaat met lokaal kuit-diep slik. Te denken dat je nu hup naar de Elbe kan lopen, nee dus. Nu begint de worsteling op het eiland door een riet jungle die zijn weerga niet heeft, alleen apen en krijsende vogels ontbreken maar qua begroeiing is deze jungle overcompleteet, een snelheid van 1 km/uur wordt maar over enkele meters overschreden door het meer dan manshoge riet. Vlak voor volslagen duisternis zijn de HH wadlopers terug bij de auto. U begrijpt dit is een fraai avontuur: een tocht van slechts 5,3 km heen en weer waar je ruim drie uur overdoet is bijzonder.

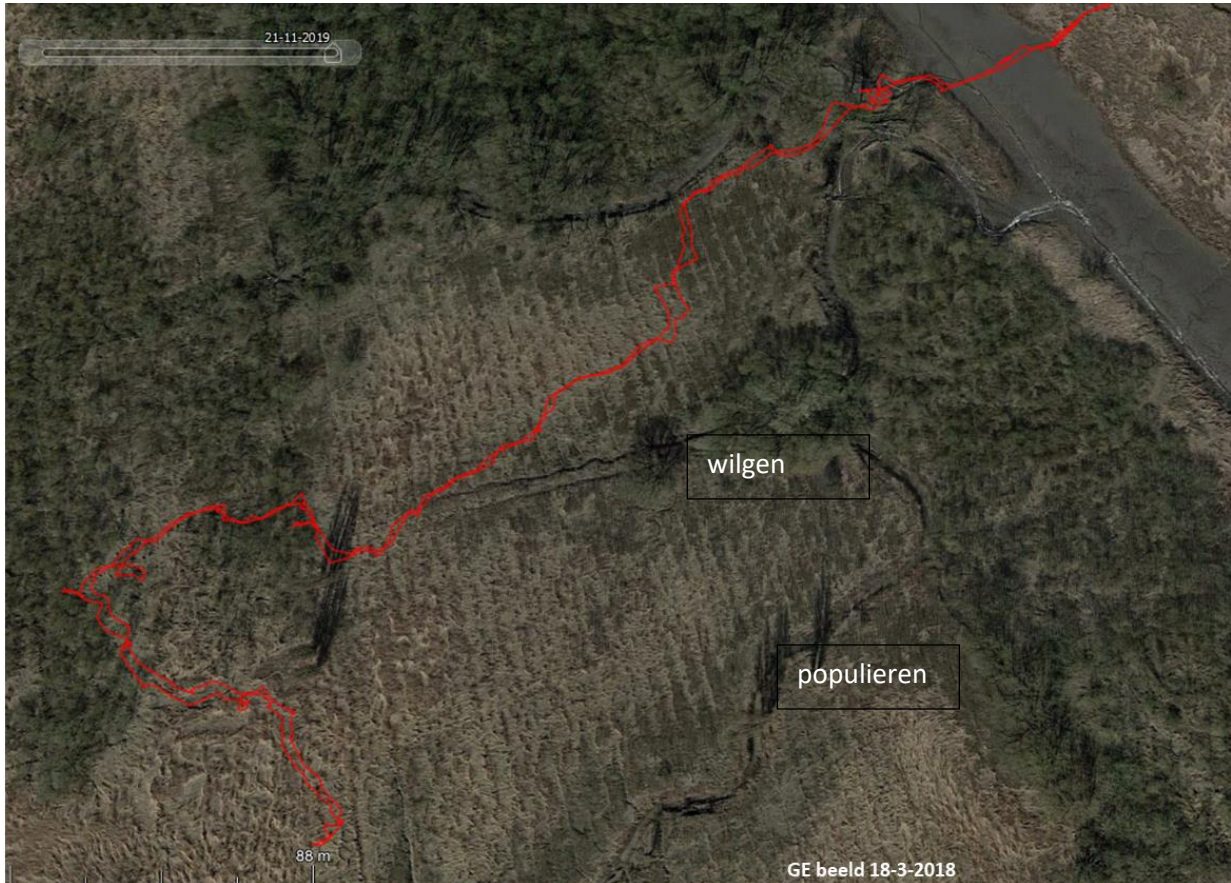
Geen sporen van huidige menselijke activiteit vallen er te bespeuren op Bishorster Sand - Auberg, er staan geen gebouwen of hutten op het eiland.

De laatste geul voor Auberg is net genomen door Melle ten Kate, Joris Grond kijkt toe.

Oude greppel sporen (19de? 20ste eeuw?) op ongeveer een onderlinge afstand van 5 m op Bishorster Sand – Auberg. Dit gebied is begroeid met bijna ondoordringbaar riet en andere planten. De terugtocht wordt aanvaardt om rond de invallende duisternis terug te zijn bij de Elbe dijk.

Op de terugweg aan de Haseldorfer Binnenelbe (Melle links en Heiko rechts, 16:46). Vaag zijn de contouren van het terrein nog zichtbaar. Onze benen laten het slik niveau zien. Nog een voordeel van deze tocht: het water is niet zout, niet brak, gewoon